

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יוני 2022

ע"א 18698-11-21 פלונית ואח' נ' אלמוני (אסור בפרסום)

לפני הרכב כבוד השופטים:
רון שפירא, נשיא [אב"ד]
בטינה טאובר, סגנית נשיא
תמר נאות פרי

המערעות

1. פלונית
2. אלמונית
ע"י ב"כ עו"ד אלי זוהר

נגד

המשיב

אלמוני
ע"י ב"כ עו"ד ענבל כספי גאון

1 הודעת ערעור מיום 8.11.21 על פסק דינו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט שלמה בנג'ו), בתיק
2 15.7.21, מיום 26606-09-17

פסק דין

6 השופטת תמר נאות-פרי:

7 הערה מקדימה -

8 ביום 23/06/22 התקיים הדיון בפנינו. מהלך הדיון וטיעוני הצדדים בעל פה הוקלטו במסגרת הקלטה
9 פנימית במערכת נט המשפט. בעת כתיבת פסק הדין טרם תומללה ההקלטה שהייתה זמינה להאזנה.
10 עם זאת, פסק הדין נכתב בסמוך לאחר הדיון, תוך שטיעוני הצדדים זכורים לנו היטב. מצאנו לנכון
11 להבהיר נקודה זו, למען הסדר ובשים לב לעובדה שהליך עריכת תמלול ההקלטה טרם הושלם.

12 רקע כללי -

14 1. בבית המשפט קמא התבררה תביעה כספית נזיקית נגררת להרשעה בפלילים לפי סעיף 77
15 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984.

16 2. ביום 12.12.16 הורשע המשיב על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בפני בית המשפט קמא,
17 במסגרת ת"פ 8810-06-15 (להלן: "התיק הפלילי"), בביצוע עבירה על הוראות סעיפים 5 + (1)2 +
18 (3)2 (10)2 לחוק הגנת פרטיות, התשמ"א-1981. לפי עובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע
19 המערער, הנתונים הרלבנטיים הם כדלקמן:

20 המשיב והמערער 1 היו בני זוג במשך 20 שנים, במחציתם השנייה כזוג נשוי. המערער 2
21 הינה בתם המשותפת של המשיב והמערער 1 והייתה קטינה כבת 15 במועד האירועים. בת נוספת
22 של המערער 1 מנישואים קודמים תכונה להלן: "הבת הנוספת".

23 בסמוך לחודש מאי 2013 נפרדו המשיב והמערער 1. במהלך חודש יוני 2013 עזב המשיב את
24 הדירה בה התגורר עם המערער 1 והמערער 2 (להלן: "הדירה"), ושתי המערערות המשיכו
25 להתגורר בדירה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יוני 2022

ע"א 18698-11-21 פלונית ואח' נ' אלמוני (אסור בפרסום)

1 ביום 15.05.2013, הגיע המשיב לדירה יחד עם טכנאי שנשכר מטעמו והתקין שלוש מצלמות
2 נסתרות בדירה (להלן: "המצלמות"), ללא ידיעתן או הסכמתן של המערערות - בסלון, בחדר השינה
3 של המערערת 1 ובחדר שינה נוסף, במטרה לעקוב ולהתחקות אחר מעשייה של המערערת 1. המצלמות
4 חוברו למכשיר DVR, אשר הקליט את הצילומים ואיפשר למשיב לצפות בהם "בשידור חי" מרחוק
5 באמצעות חיבור לאינטרנט. באמצעות המצלמות צילם המשיב ותיעד בחשאי את הנעשה בדירה.
6 המצלמות פעלו בכל פעם שזיהו תנועה, זאת במשך 24 שעות ביממה, למשך פרק זמן משוער של חודש
7 וחצי.

8 במהלך יוני או אוגוסט 2013, צילם המשיב באמצעות מצלמת הוידאו במכשיר הטלפון הנייד
9 שלו (להלן: "מכשיר הטלפון"), לפחות 4 חלקים מסרטים שצולמו באמצעות המצלמות, בהם נראים
10 המערערת 1 וגבר פלוני עמו ניהלה קשר (להלן: "פלוני"), במצבים אינטימיים (להלן: "הסרטונים").
11 את הסרטונים שמר המשיב במכשיר הטלפון.

12 ביום 23.08.2013, במהלך מפגש אקראי בין המשיב לבין המערערות והבת הנוספת, טען
13 המשיב בפני המערערת 2, כי יש ברשותו סרטים ותמונות מהדירה, בהם מופיעה המערערת 1 במצבים
14 אינטימיים עם גברים אחרים. בהמשך, הציג המשיב למערערת 2 אחד מהסרטונים ממכשיר הטלפון
15 שלו ובו נראית המערערת 1 בחדר השינה שלה במצב אינטימי עם פלוני. במעמד זה ולאחר חילופי
16 דברים, שאל המשיב את המערערת 2 אם היא רוצה לראות תמונות "יותר יפות" והוסיף, "כשתהיי
17 גדולה אבא יראה לך תמונות יותר יפות".

18 בנוסף, במועד נוסף בחודש אוגוסט 2013, יצר המשיב קשר עם פלונית, אשתו של פלוני, ביקש
19 להיפגש איתה וטען בפניה שיש ברשותו מידע שמוכיח שבעלה מנהל קשר רומנטי עם המערערת 1.
20 בהמשך, נפגשו המשיב ופלונית, והציג לפניה מספר סרטונים או צילומים בהם נראו המערערת 1
21 ופלוני במצבים אינטימיים.

22 3. נוכח האמור, בכתב האישום המתוקן בתיק הפלילי, נטען כי המשיב בלש והתחקה אחרי
23 המערערות וכל מי שנכנס לדירה, בתקופה בה פעלו המצלמות, באופן שעלול להטרידם. בנוסף, צילם
24 המשיב את המערערות, כשהן ברשות היחיד ופרסם דבר שהושג בדרך של פגיעה בפרטיות.

25 4. כאמור לעיל, המשיב הודה בכתב האישום המתוקן בתיק הפלילי, ולאחר שמיעת טיעונים
26 לעונש, ביום 22.5.2017 נגזר דינו. בית המשפט קמא השית על המשיב 3 חודשי מאסר על תנאי למשך
27 שנתיים, התחייבות להימנע למשך 3 שנים מביצוע העבירה בה הורשע בגובה של 10,000 ₪, וכמו כן
28 הוא חויב בפיצוי כספי לשתי המערערות בסך של 3,000 ₪ לכל אחת.

29 5. בין לבין, ניהלו המשיב והמערערת 1, הליכים משפטיים הנוגעים להפקעת קשר הנישואין,
30 חלוקת רכוש וגירושין. במסגרת הליכים אלו, ערכו הצדדים הסכם פשרה, אשר קיבל תוקף של פסק
31 דין ביום 16.8.2016 ע"י בית הדין הרבני (להלן: "הסדר הפרידה"). במסגרת הסכם הפשרה הסכימו
32 הצדדים, כי לא יהיו להם תביעות האחד כנגד השנייה, והתגרשו זה מזו.

33

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יוני 2022

ע"א 18698-11-21 פלונית ואח' נ' אלמוני (אסור בפרסום)

ההליך קמא -

- 1
- 2 6. ביום 11.9.2017 לאחר הרשעת המשיב בתיק הפלילי, הגישו המערערות תביעה לבית המשפט
- 3 קמא - היא התביעה נשוא התיק קמא - לפיצוי בגין נזקים שנגרמו להן, לטענתן, עקב מעשיו של
- 4 המשיב.
- 5 7. בכתב תביעתן, טענו המערערות, כי המעשים בהם הודה והורשע המשיב, גרמו להן לפגיעה
- 6 קשה; פגעו בפרטיות שלהן וברגשות שלהן, במיוחד עקב כך שהן למדו לדעת על כך שהמשיב צילם
- 7 אותן ברשות הפרט במשך תקופה ממושכת ואף הציג תמונות של המערערת 1 במצבים אינטימיים
- 8 בפני זרים. לטענתן, הדברים עולים כדי פגיעה קשה ברגשות שלהן, באוטונומיה ובכבוד.
- 9 המערערת 1 טענה בנוסף, כי מאז שראתה את הצילומים החלה לסבול ממחשבות טורדניות
- 10 ובלתי רצוניות מהן היא סובלת עד היום; כי היא עסוקה באופן טורדני ובלתי רצוני בשאלות אילו
- 11 סיטואציות תועדו ומי עוד צפה בהן, ובחשש מהעברת צילומי עירום שלה לילדיה הבגירים, כפי שעשה
- 12 המשיב. לטענתה, מחשבות אלו גרמו לה לפגיעה ביכולת ההשתכרות, שכן היא הפסיקה להיות
- 13 מרוכזת בעבודה, ומאז גילוי העובדות החליפה כמה מקומות עבודה בתקופה קצרה.
- 14 המערערת 2 טענה אף היא לנזקים נפשיים המתבטאים בחרדה ופחדים, קשיי חיברות אשר
- 15 פוגעים במסוגלותה לתפקד באופן כללי וביכולת ליצור קשרים חברתיים.
- 16 8. בתמיכה בטענות מעלה הגישו המערערות שתי חוות דעת מטעם הפסיכיאטרית ד"ר איזבלה
- 17 גרינברג (להלן: "המומחית").
- 18 לגבי המערערת 1, קבעה המומחית כי נותרה לה נכות פסיכיאטרית צמיתה בשיעור של 30%
- 19 בשל אירוע פוסט טראומתי PTSD, וכי נכות זו מובחנת מנכות נפשית קודמת ממנה היא סובלת.
- 20 לגבי המערערת 2, קבעה המומחית נכות פסיכיאטרית בשיעור דומה של 30%, אף כאן בשל
- 21 אירוע פוסט טראומתי, תוך שהיא מדגישה שבמועדים הרלוונטיים המערערת 2 הייתה קטינה בת 15
- 22 אשר אף הבהירה שנהגה להסתובב עירומה בבית בשעה שהיא הייתה בטוחה שאף אחד לא צופה בה,
- 23 אך משהתברר לה, בדיעבד, כי היא צולמה במצבים אלו, נכנסה למשבר נפשי עמוק, אשר בא לידי
- 24 ביטוי, בין היתר, בכך שחזרה להרטיב הרטבת לילה, החלה לסבול מהתקפי חרדה המלווים בדפיקות
- 25 לב, לחץ בחזה, חנק בגרון, קוצר נשימה, גלי חום, קור, רעד, טשטוש ראייה, סחרחורות, התעלפויות,
- 26 אי שקט פנימי, כסיסת ציפורניים עד זוב דם.
- 27 9. אשר לנזקים, המערערות טענו לאובדן השתכרות לעבר ולעתיד, הוצאות רפואיות, עזרת צד
- 28 ג', ופיצוי ברכיב של כאב וסבל - אשר בגין כולם יש לחייב את המשיב לפצותן.
- 29 10. בכתב ההגנה ביקש המשיב לדחות את התביעה הגם שהוא לא חלק על האחריות הנובעת
- 30 מהמעשים שבגינם הורשע.
- 31 המשיב הדגיש כי הוא התגרש מהמערערת 1 בשנת 2013, לאחר הליך גירושין ממושך,
- 32 במסגרתו ביקש באמצעות אותם צילומים להוכיח, כי המערערת 1 בגדה בו בשעתו עם אחר, בטענה

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יוני 2022

ע"א 18698-11-21 פלונית ואח' נ' אלמוני (אסור בפרסום)

1 שיש לכך נפקות משפטית להליך הגירושין. עוד טען המשיב, כי במסגרת הליכי הגירושין שהתנהלו
2 בבית הדין הרבני, הוכיח המשיב, כי המערערת 1 ניהלה במשך מרבית שנות נישואיהם, מערכת יחסים
3 מקבילה.

4 עוד לגבי ההליך בבית הדין הרבני נטען כי לטענת המשיב המערערת 1 גנבה ממנו סכומי כסף
5 רבים אגב הפרת הסכם שנחתם בין השניים והדגיש ששני הצדדים הגיעו להסכם הפרידה, אשר קיבל
6 תוקף של פסק דין, לפיו לא תהיינה כל תביעות למי מהצדדים הנובעות מנישואיהם, וזאת לאחר
7 הסדרת תשלומים ביניהם. לטענת המשיב, נוכח ההסכמה שלא להגיש תביעות נוספות, המערערת 1
8 הפרה את הסכם הפרידה בכך שהיא הגישה את התובענה לבית משפט קמא, בחוסר תום לב תוך
9 שימוש לרעה בהליכי בית המשפט. המשיב עוד טען כי המערערת 2 הצטרפה לתביעה הואיל
10 והמערערת 1 הסיתה אותה נגדו, למרות שהוא אביה.

11 בנוסף, דחה המשיב את טענות המערערות לגבי נזקים נפשיים כנטען, טען כי חוות הדעת של
12 המומחית אינן מבוססות, וכפר בקיומו של קשר סיבתי בין הנזקים הנטענים ע"י המערערות לבין
13 מעשיו הפליליים. לגבי המערערת 1 הדגיש המשיב כי היא סובלת מהפרעות נפשיות לאורך שנים
14 רבות, וכי אין לייחס את מצבה לעבירות שבוצעו. עוד בהקשר זה נטען כי מן הראוי היה להגיש חוות
15 דעת מטעם הרופאה הקבועה המטפלת במערערת 1 ולא מטעם המומחית, ומן הראוי היה להציג
16 ראיות מטעם הרופאים המלווים אותה באופן שוטף לאורך השנים. לגבי המערערת 2 נטען כי גם היא
17 סובלת מבעיות חרדה שונות מגיל צעיר, ואין בינן ובין מעשי המשיב דבר וחצי דבר.

פסק הדין קמא -

18
19 12. בית המשפט קמא בפסק דין ארוך המשתרע על פני כ-19 עמודים, סקר את הראיות שהוצגו
20 מטעם שני הצדדים, ובסופו של פסק מצא לנכון לדחות את כל הטענות של שתי המערערות לגבי
21 הנכות הנפשית הצמיתה הנטענת, קבע כי יש לדחות את חוות הדעת של המומחית, כי לא הוכחו כל
22 נזקים מסוג זה או אחר, כי אין קשר סיבתי בין הנזקים הנטענים לבין מעשיו של המשיב וכי לא
23 הוכחה זכאותן של המערערות לפיצוי בראשי הנזק שנתבעו – והכל, למעט ראש הנזק הנוגע לעוגמת
24 נפש, וכאן – נפסק לטובת שתי המערערות ביחד סכום בסך של 15,000 ₪, ממנו יש לנכות את הפיצוי
25 שנפסק ושולם בתיק הפלילי. הואיל ובפסק הדין הפלילי המשיב חויב בפיצוי בסך של 3,000 ₪ לכל
26 אחת משתי המערערות, המדובר ב-6,000 ₪ בסה"כ, כך שהפיצוי קמא הועמד על סך של 9,000 ₪
27 (15,000 בניכוי 6,000), משמע 4,500 ₪ לכל אחת משתי המערערות.

הטענות בערעור -

28
29 13. המערערות טוענות במסגרת הערעור, כי שגה בית המשפט קמא שעה שקבע שלא הוכחו
30 הטענות בכל הנוגע לנכות הצמיתה בתחום הנפשי שנגרמה לכל אחת מהן. לטענתן, חוות הדעת
31 שהוגשה מטעם המומחית הייתה מקצועית, מבוססת על מסמכים ועל הערכה מקצועית ולא נסתרה.
32 לטענתן, המשיב לא הגיש חוות דעת שכנגד והסתפק בחקירתה של המומחית בבית המשפט וכאשר
33 היא לא שינתה מעמדתה למרות חקירה ארוכה וממושכת בבית המשפט, היה על כבי' השופט קמא
34 לקבל את ההערכה המקצועית ולקבוע כי אכן נותרה נכות צמיתה כפי שמפורט בחוות הדעת. בהקשר

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יוני 2022

ע"א 18698-11-21 פלונית ואח' נ' אלמוני (אסור בפרסום)

1 זה נטען בנוסף, כי בית המשפט קמא קבע כי היה על המערערת 1 לזמן לעדות את כל הרופאים אשר
2 טיפלו בה במשך הזמן כנימוק לכך שהוא לא מקבל את עמדת המומחית, אלא שלא היה כל צורך
3 לזמן את כל הרופאים שעה שמונחת לעיונו של בית המשפט חוות דעת של איש מקצוע שמסכם את
4 הנתונים לגבי טיפולי העבר ומוסר הערכתו לגבי המצב הנוכחי. עוד נטען, כי שגה בית המשפט קמא
5 בכך שקבע שהמערערות לא הוכיחו את הטענות העובדתיות שלהן בנוגע לשאר ראשי הנזק, כגון לגבי
6 הפסדי השתכרות של המערערת 1 והוצאות שונות לעבר ולעתיד. באשר לנזק הלא ממוני נטען כי
7 המדובר בפיצוי זעום, ברף שנמוך באופן קיצוני מהראוי ובאופן שאינו משקף את הנתונים של התיק
8 ואת הפגיעה הקשה והמוכחת בשתי המערערות, בניגוד לעדויות שנשמעו לגבי ההשלכות שהיו
9 למעשיו של המשיב מבחינת סבלן של שתי המערערות.

10 14. המשיב מבקש לדחות את הערעור. מקדמית, נטען מטעמו כי הערעור הוגש באיחור, וכי יש
11 לסלק אותו על הסף. טענה דומה הינה כי לא היה מקום לקבל כלל את התביעה, שכן הגשתה מנוגדת
12 להסכם הפרידה ומפירה אותו. לגופו של ערעור נטען כי בית המשפט קמא דחה את מכלול הטענות
13 של שתי המערערות, שכן הוא לא נתן אמון בעדויות שלהן ובתיאורים מטעמן לגבי מצב הדברים,
14 וכידוע - בית המשפט בערכאת הערעור אינו נוטה להתערב בקביעות מהימנות מובהקות כגון אלו.
15 באשר למומחית, טוען המשיב כי בדין קבע בית המשפט קמא שלא ניתן לאמץ את חוות דעתה, שכן
16 התברר במהלך חקירתה שהיא הסתמכה על נתונים עובדתיים שגויים אשר נמסרו לה מפי
17 המערערות, ובמצב דברים זה היה אכן מקום לקבוע שלא ניתן לבסס קביעות על חוות הדעת, למרות
18 שהמשיב לא הציג חוות דעת נגדית מטעמו, אגב ציון ההלכה לפיה בית המשפט בערכאת הערעור אינו
19 נוטה להתערב בקביעות מסוג זה. לגבי הנזק הבלתי הממוני, נטען כי המדובר ברכיב שמסור לשיקול
20 דעתו של בית המשפט המברר, אשר שקלל את מכלול הנתונים הרלוונטיים, לרבות התנהלות הצדדים
21 לאורך ההליך, לרבות ההליך בתיק הפלילי, ואין אף מקום להתערב בפריט זה. עוד נטען, באופן כללי,
22 כי המערערת 1 "רודפת" אחר המשיב ו"מתעמרת" בו, כי היא תאבת בצע ולא מסתפקת בסכומים
23 ששולמו לה במסגרת ההליכים האחרים סביב הפרידה, מסיתה את המערערת 2 נגד המשיב - וכי "יש
24 לשים לכך סוף" ולהורות על דחיית הערעור.
25
26

דין והכרעה -

27 15. לאחר שקילת טיעוני הצדדים, בכתב ובעל-פה – המסקנה היא כי יש מקום לקבל את הערעור
28 בחלקו, והכל כפי שיפורט להלן בהתייחס למחלוקות השונות וראשי הנזק הרלבנטיים.

מועד הגשת הערעור –

30 16. טענת המשיב לגבי האיחור בהגשת הערעור נדחית, שכן הערעור הוגש במועד, נוכח הוראות
31 תקנה 137(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018, והכתוב בעמ' 19 שורה 6 בפסק הדין קמא
32 לגבי המועד להגשת הערעור - אינו מדויק.
33
34

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יוני 2022

ע"א 18698-11-21 פלונית ואח' נ' אלמוני (אסור בפרסום)

משמעות הסכם הפרידה –

1
2 17. המשיב טען כי היה מקום לדחות את התביעה על הסף שכן הגשתה מנוגדת לאמור בהסכם
3 הפרידה שקיבל תוקף של פסק דין. בית המשפט קמא דין בטענות בנושא זה בעמ' 7-8 לפסק הדין,
4 מצייין כי הסכם הפרידה נחתם באוגוסט 2016, הכרעת הדין המרשיעה בתיק הפלילי ניתנה בדצמבר
5 2016, גזר הדין בתיק הפלילי ניתן במאי 2017 – ולכן, במועד חתימת הסכם הפרידה, טרם באה לעולם
6 הזכות של המערערות להגשת התביעה קמא. משכך, לא חל "השתק חוזי" (או אחר) על המערערות,
7 ואין כל מעשה בית דין שמונע מהן את הגשת התביעה הנגררת להרשעה. בנוסף, עולה כי הסכם
8 הפרידה נוגע רק לעניינים הרכושיים הנובעים מקשר הנישואין – והוא לא יכול לחול על תביעה כגון
9 התביעה הנגררת. כך, דחה בית המשפט קמא את עמדת המשיב לגבי קיומו של השתק או מעשה בית
10 דין המחייב את סילוק התביעה על הסף.

11 18. כמצוין, המשיב מעלה טיעונים בהקשר זה גם במסגרת הערעור, אך אין לקבלם. ראשית,
12 המשיב לא הגיש ערעור מטעמו לגבי הקביעה מעלה. שנית, אכן לא היה כל מקום לסלק על הסף
13 תביעה נגררת להרשעה פלילית, בשל הסדר רכושי כמתואר מעלה. שלישית, המערערות 2 ממילא אינה
14 צד לאותו הסדר רכושי ובוודאי שהוא אינו מהווה מחסום מבחינתה.

אחריות המשיב לפיצוי המערערות –

15
16 19. המשיב לא הכחיש את חובתו לפיצוי המערערות בבית המשפט קמא, ורק לצורך שלמות
17 התמונה, נזכיר כי סעיף 42א(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: "פקודת
18 הראיות") מורנו כי:

19 "הממצאים והמסקנות של פסק דין חלוט במשפט פלילי, המרשיע את הנאשם,
20 יהיו קבילים במשפט אזרחי כראיה לכאורה לאמור בהם אם המורשע או חליפו
21 או מי שאחריותו נובעת מאחריות המורשע, ובכלל זה מי שחב בחובו הפסוק,
22 הוא בעל דין במשפט האזרחי".

23 וסעיף 42 לפקודת הראיות מוסיף וקובע כי:

24 "בדין בתביעה אזרחית לפי סעיף 35 לחוק בתי המשפט, תשל"ז-1957, יראו את
25 הממצאים והמסקנות שנקבעו במשפט הפלילי כאילו נקבעו במשפט אזרחי".

26 סעיף 77 לחוק בתי המשפט החליף את סעיף 35 המוזכר מעלה, ומכאן משמעותו של פסק
27 הדין הפלילי בהליך הנוכחי, ואין צורך להוסיף.

טענות המערערות אודות נכות צמיתה בתחום הנפשי –

28
29 20. ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בקביעת הערכאה המבררת לגבי דחיית ממצאיה של חוות
30 דעת של מומחה, כמו גם בקביעה בדבר העדפת חוות דעת אחת על פני אחרת, וראו לדוגמא את ע"א
31 6058/19 פלונית נ' הסתדרות מדיצינית הדסה (04.03.2021), לאמור:

32 "הכלל הוא כי ערכאת הערעור תמעט להתערב בממצאי עובדה ומהימנות
33 שנקבעו על ידי הערכאה המבררת על יסוד הראיות ושמיעת העדויות שלפניה,
34 אלא במקרים חריגים ביותר (ראו אחד מיני רבים: ע"א 6041/15 האמה בע"מ נ'

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יוני 2022

ע"א 18698-11-21 פלונית ואח' נ' אלמוני (אסור בפרסום)

- 1 מולר, פסקה 45 (25.9.2016)). זאת במיוחד כאשר התשתית העובדתית והמסקנות
2 אשר נקבעו על ידי הערכאה המבררת מבוססות על חוות דעת מומחים
3 מקצועיים, ובמיוחד אם המומחים העידו לפנייה (ראו: ע"א 5131/10 אזימוב נ'
4 בנימיני, פסקה 12 (7.3.2013); ע"א 6953/12 כהן נ' שירותי בריאות כללית, פסקה
5 6 (17.7.2014)). הוא הדין אף במקרים בהם הערכאה המבררת העדיפה את חוות
6 דעתו ועמדתו של מומחה אחד על פני המומחה השני, כבענייננו (ראו: ע"א
7 6936/09 יהודה נ' כללית שירותי בריאות, פסקה 9 לפסק דינו של השופט י' עמית
8 (5.3.2012), והאסמכתאות שם; ע"א 4484/11 פלוני נ' משרד הבריאות, פסקה 20
9 (18.2.2013); ע"א 8777/12 דג נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (6.4.2014) "...".
- 10 21. אמנם, המשיב לא הציג חוות דעת מטעמו, והסתפק בחקירתה הנגדית של המומחית מטעם
11 המערערות, אך נוכח ההלכה הפסוקה העקבית מעלה, אין מקום לשנות מהקביעה קמא לפיה לא
12 הוכח ברף ההוכחה הנדרש שלמערערות נותרה הנכות הצמיתה כפי שקבעה המומחית.
- 13 22. באשר למערערות 1 – בית המשפט קמא נתן דגש לכך שהתברר במהלך הדיון שהמערערות 1
14 מטופלת בתחום הנפשי מזה שנים, אך התיעוד בהקשר זה לא הובא במלואו לעיון המומחית ולא הוצג
15 לבית המשפט. נקבע כי למרבית הצער, המערערות 1 חוותה שורה של טרגדיות ואירועים שהשפיעו
16 קשות על מהלך חייה (עמ' 10 לפסק הדין קמא, שורות 19-25), וכי עקב האמור היא חוות משברים
17 לא פשוטים וטופלה ברציפות במשך שנים על ידי כמה מטפלים, לרבות טיפול תרופתי (עמ' 12 לפסק
18 הדין, שורות 2-7). עוד עולה כי המערערות 1 הגישה תביעה לקבלת קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי
19 בשל נכות בתחום הנפשי, תביעה שהתקבלה באופן שנקבעה לה נכות בשיעור של 30% עוד משנת
20 2008, ויש אף תיעוד לכך שלאחר מכן – הייתה עוד החרפה נוספת במצבה, בשנת 2011 (ונוכח כי
21 האירועים בתיק הפלילי היו משנת 2013). בנוסף, קיימת קביעה של רופא תעסוקתי לגבי הפסקת
22 עבודתה בשל תסמינים נפשיים אלו ואחרים ממועד הקודם בהרבה לאירועים נשוא ההליך
23 קמא, ומצוין כי גם התיעוד לגבי כך לא הוצג והיה חסר (עמ' 10 לפסק הדין קמא, שורות 28-30).
24 מצוין בנוסף כי במסמכים רפואיים ממועדים סמוכים לאחר האירועים האמורים, יש תלונות לגבי
25 החרפת המצב הנפשי, אך מצוין כי הסיבה הינה הפרידה מהמשיב, ודווקא במסמכים אלו אין אזכור
26 של האירועים נשוא ההליך קמא (עמ' 12 לפסק הדין קמא, שורות 9-17). בית המשפט קמא מסכם כי
27 המידע הרפואי שעליו מבוססת חוות הדעת של המומחית היה חלקי ולא סדור וכי לאחר שמיעת
28 חקירתה של המומחית בבית המשפט, לרבות התייחסותה למידע החסר, עמדתו היא כי המשמעות
29 של החוסרים הינה שלא ניתן לקבל את מסקנותיה של המומחית לגבי הקשר הסיבתי בין המצב של
30 המערערות 1 לבין מעשיו של המשיב. לכך מצרף בית המשפט קמא את קביעותיו לגבי עדותה של
31 המערערות 1 עצמה, כאשר לשיטתו, התשובות של המערערות 1 לשאלות המתעוררות נוכח הנ"ל היו
32 בחלקן לא מספקות (עמ' 14 לפסק הדין קמא, שורות 13-25), ובחלקן לא אמינות (עמ' 15 לפסק הדין
33 קמא, שורות 16-19). משכך, מצא בית המשפט קמא כי לא הוכח ברף ההוכחה הנדרש שקיימת נכות
34 צמיתה כתוצאה מהמעשים של המשיב (להבדיל ממצב נפשי הנובע מגורמים אחרים ואשר התגבש
35 עוד לפני האירועים), ולמצער, לא הוכחה חלוקה בין הגורמים השונים שגרמו למצב הנוכחי או
36 החמרה. קביעה זו אינה בגדר הקביעות אשר ערכאת הערעור תתערב בהן.

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יוני 2022

ע"א 18698-11-21 פלונית ואח' נ' אלמוני (אסור בפרסום)

23. באשר למערערת 2 – כאן לא עלתה טענה שהיה תיעוד רפואי אשר לא הועבר לעיונה של המומחית או לעיון בית המשפט, אך נקבע כי בית המשפט קמא לא שוכנע שהיא אכן סובלת מתסמונת PTSD, כפי שציינה המומחית, שכן הוא לא שוכנע כי הוכחו העובדות אשר להן טענה מערערת זו ואשר היו בבסיס הקביעה של המומחית לגבי קיומם של תסמינים העונים על הקריטריונים של תסמונת PTSD. כן, למשל, מתייחס בית המשפט קמא לטענות מערערת 2 לגבי תופעות כגון הרטבת לילה או התעלפויות (אשר המומחית רואה כתסמינים לקיומה של תסמונת PTSD), וקובע כי אין במסמכים כל תיעוד לגבי תסמינים כאמור. לכן, הקביעה קמא הינה כי לא ניתן לאמץ את חוות הדעת גם לגבי מערערת 2, בהיותה מבוססת על נתונים שנמסרו למומחית מטעמה של מערערת זו בעל-פה, ללא תיעוד רפואי הולם, ואף זו קביעה אשר ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בה.
24. אשר על כן, המסקנה עד כה כי אין מקום - כערכאת ערעור - להתערב בקביעת בית המשפט קמא לגבי כך שלא ניתן לאמץ את חוות הדעת שהוגשו מטעם המומחית, ולכן – לא הוכחה נכות צמיתה בתחום הנפשי לגבי מי משתי המערערות הנובעת ממעשי המשיב נשוא ההליך דכאן. מכך נובע כי אין אף מקום להתערב בקביעה קמא לגבי כך שאין מקום לפסוק לטובת המערערות פיצוי הסומך על נזקים והפסדים הנובעים מקיומה של נכות שכזו.
25. הפסדי השתכרות של המערערת 1 – מעבר לאמור, בית המשפט קמא אף קבע כי מערערת זו לא הוכיחה את הטענה ולפיה פוטרה מעבודות קודמות בשל האירועים או כי הפסידה "בונוסים" בשל האירועים (עמ' 17 לפסק הדין קמא). בית המשפט קמא קבע כי לא הוכח קשר סיבתי בין הפסקת העבודה לבין האירועים או בין הפסקת העבודה לבין הירידה בשכר, שכן המערערת 1 לא הוכיחה בדיוק היכן עבדה, מתי עבדה ומה היה שיעור ההשתכרות. אין מקום להתערב בקביעה ולפיה ראש נזק זה לא הוכח.
26. הוצאות וטיפולים רפואיים לגבי שתי המערערות – אף כאן בית המשפט קמא קבע כי הטענות לגבי הוצאות והפסדים לא הוכחו ברף ההוכחה הנדרש (עמ' 17 לפסק הדין קמא), ואף בקביעה עובדתית ברורה זו לא נתערב.
27. נזק לא ממוני – עד כאן, המסקנה היא שלא לשנות מהקביעות קמא. אלא שעתה מגיעים אנו לפיצוי שנפסק בראש הנזק הלא ממוני, וכאן – לטעמי, בית המשפט קמא הנכבד חרג מהפיצוי הראוי באופן שמחייב התערבות של ערכאת הערעור.
28. אמנם, בית המשפט בערכאת הערעור אף אינו נוטה להתערב בהערכתו של בית המשפט לגבי רכיב הנזק הלא ממוני, במיוחד שעה שבית המשפט קמא שמע את העדים ויכול היה להתרשם מהעדויות של המערערות ושל שאר העדים לגבי ההשלכות של האירועים בהתייחס לכאב והסבל; ואמנם רכיב זה הינו רכיב מובהק שמסור לשיקול דעת בית המשפט המברר את התיק; ועם זאת – הפיצוי שנפסק אינו הולם, אינו משקף את עגמת הנפש הרבה שנגרמה לשתי המערערות, ומן הראוי להתערב בו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יוני 2022

ע"א 18698-11-21 פלונית ואח' נ' אלמוני (אסור בפרסום)

29. לא יכול להיות ספק בדבר עוגמת הנפש, המצוקה, המבוכה, הבושה והעצב שחשה כל אחת משתי המערערות לאחר שגילתה שהותקנו בדירה מצלמות וכי כל הפעילות בחדרים שצולמו תועדה במשך חודש וחצי. אין המדובר רק בהתנהלות אינטימיות, אין המדובר רק בשלבים בהם המערערות, או מי מהן, היו לבושות באופן חלקי בלבד או לא לבושות בכלל, ואף אם המדובר היה בצילום של שתיהן בעודן לבושות ועוסקות בפעילות שגרתית ורגילה, הבילוש וההתחקות מצד המשיב עולה בגדר פגיעה חמורה בפרטיות. דומה שאין צורך להרחיב מילים באשר למשמעות שיש לכך שהמשיב התקין מצלמות בדירה, צפה בסרטונים, הקליט אותן ואף לא הסתפק בכך אלא שמצא לנכון להעביר חלק מן המידע למכשיר הטלפון הנייד שלו, ואם לא די בכך, עשה בכך שימוש שעשה שהציג את התוצרים בפני אחרים (לרבות פלונית אשתו של פלוני).
30. הפיצוי ההולם לגבי פגיעה בוטה וחמורה זו לא יכול להיות בסך של כ-4,500 ₪ בלבד לכל אחת מהמערערות (ואף לא בסך של 7,500 ₪ אם ניקח בחשבון את הפיצוי הכולל, ללא ההפחתה של הסכום שנפסק במסגרת התיק הפלילי).
31. לגבי חומרת הפגיעה בפרטיות בהיבט העקרוני, ולו מבחינת המדיניות המשפטית, אפנה לדוגמא, לדברים שנפסקו בע"א 8954/11 פלוני נ' פלונית, פ"ד סו(3) 691 (2014), פסקה 67 ואילך:
67. "הזכות לפרטיות היא זכות חוקתית. סעיף 7 לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו מורה כך: (א) כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו. (ב) אין נכנסים לרשות היחיד של אדם שלא בהסכמתו. ... מעמדה של הזכות לפרטיות בא לידי ביטוי גם בפסיקת בית המשפט העליון כ"אחת החירויות המעצבות את אופיו של המשטר בישראל כמשטר דמוקרטי והיא אחת מזכויות העל המבססות את הכבוד והחירות להן זכאי אדם כאדם, כערך בפני עצמו" (ע"פ 5026/97 גלעם נ' מדינת ישראל (13.6.1999) ...; להרחבה ראו בג"ץ 8070/98 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משרד הפנים, פ"ד נח(4) 842 (2004)).
68. האיזון הראוי בין הזכות לפרטיות לבין זכויות אחרות, נקבע על-ידי המחוקק בחוק הגנת הפרטיות. בנוגע לפרשנותו של החוק, כבר נשתרשה ההלכה על-פיה חוקים אשר הורתם בטרם חקיקת חוקי היסוד, יפורשו ברוח הוראותיו של חוק היסוד. "חוק זה (חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו – נ' ס') העניק מעמד חוקתי-על-חוקי לזכות לפרטיות. ...
69. הגנת המשפט על צנעת הפרט היא חדשה יחסית. ... עד מהרה קנתה לה הזכות לפרטיות מעמד של קבע במשפחת הזכויות החוקתיות. ניצנים לתפיסה זו מצויים בדבריו של השופט (כתוארו אז) א' ברק בבג"ץ 2481/93 דיין נ' ניצב וילק, מפקד מחוז ירושלים, פ"ד מח(2) 456 (1994):
- "כל אדם בישראל זכאי לפרטיות" (סעיף 7(א) לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו) ... עתה, משניתן לה בסיס חוקתי חקוק, יש לפרשה מתוך 'מבט רחב' 'ומתוך הבנה כי עניין לנו בהוראה הקובעת אורחות חיים' ... על רקע גישה זו ניתן לקבוע, כי הזכות החוקתית לפרטיות משתרעת, בין השאר – ובלא כל ניסיון להקיף את הזכות על כל היבטיה – על זכותו של אדם לנהל את אורח החיים שבו הוא חפץ בדל"ת אמות ביתו, בלא הפרעה מבחוץ. ביתו של אדם הוא מבצרו, ובגדריו הוא זכאי לכך כי יניחו אותו לעצמו, לפיתוח האוטונומיה של הרצון הפרטי שלו" (שם, בעמוד 470).

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יוני 2022

ע"א 18698-11-21 פלונית ואח' נ' אלמוני (אסור בפרסום)

- 1 ובנוסף, ראו את מיכאל בירנהק, "[מרחב פרטי] הזכות לפרטיות בין משפט לטכנולוגיה"
 2 (תשע"א), מהותה של הזכות לפרטיות, עמ' 33; ראם שגב, "פרטיות - משמעותה וחשיבותה", **פרטיות**
 3 **בעידן של שינוי** (2012), בעריכת תהילה שורץ אלטשולר, עמ' 26.
- 4 32. לגבי חומרת הפגיעה הספציפית במערערות במקרה הנוכחי, יש לפנות לעדויות של המערערות,
 5 אשר נתמכו בעדויות של הבת הנוספת וחברה של המערערת 1, לגבי הטלטה שאחזה בשתייהן עת
 6 התגלו מעשיו של המשיב, לגבי עגמת הנפש הרבה שהדברים גרמו להן, ולגבי תחושות העלבון, הכעס,
 7 ההשפלה והבושה. אמנם בית המשפט לא מצא כי קיימות ראיות שמספיקות כדי לקבוע שתחושות
 8 אלו גרמו לנכות רפואית צמיתה, אך הראיות בוודאי ובוודאי שמספיקות כדי להוכיח נזק לא ממוני
 9 משמעותי.
- 10 33. מעבר לאמור, מהות הפגיעה מלמדת על נזק לא ממוני שכמעט ואינו דורש הוכחה, שכן הוא
 11 נובע מעצם טיבו וטבעו מהפגיעה. כאן, ראו את ע"א 8195/09 **פלוני ז"ל נ' פלונית** (20.09.2015) שם
 12 נקבע כי אף בהיעדר חוות דעת רפואית מטעמה של נפגעת עבירת מין, די בממצאים ובמסקנות
 13 שבהכרעת הדין המרשיעה לבדם, כדי לאפשר לבית המשפט הדין בתביעה נגררת לפסוק פיצויים בגין
 14 נזק כללי, לא ממוני מסוג כאב וסבל, לאמור:
- 15 "30. טענה מרכזית נוספת של המערער היא שלא היה מקום לפסוק למשיבות
 16 פיצוי בגין כאב וסבל – ללא קבלת חוות דעת מומחה. גם טענה זו יש לדחות.
 17 בפסיקתנו של בית משפט זה נקבע כי הפיצוי עבור ראש-הנזק של "כאב וסבל"
 18 ניתן: "בגין תחושות של חוסר-נוחות פיזית, או מיחושים, הנגרמים לניזוק
 19 כתוצאה מפגיעתו, וכן בגין כל פגיעה נפשית, כגון צער, עצב או עגמת-נפש, אשר
 20 נגרמה לו עקב הפגיעה" (ע"א 4022/08 **אגבה נ. ד.י.ש. בע"מ** (21.10.2010)).
 21 השאלה שיש להכריע בה היא, איפוא, אם ניתן ללמוד מן הממצאים והמסקנות
 22 "שנקבעו במשפט הפלילי" כלשון סעיף 42 לפקודה, או למצער בהכרעת הדין,
 23 כלשון סעיף 42 לפקודה (ולשיטתי – אף באלה המפורטים בתסקיר הנפגע) על
 24 קיומן של תחושות מהסוג המתואר לעיל, שנגרמו למשיבות, כתוצאה ממעשיו
 25 הנפשעים של המערער בהן. לשיטתי די לענייננו במקרא האמור בהכרעת הדין
 26 (לא כל שכן באמור בתסקיר הנפגע) כדי להוביל, למסקנה כי למצער ביחס
 27 לתקופה שבה בוצעו במשיבות המעשים שבהם הורשע המערער (ולא חלה
 28 לגביהם התיישנות) – התשובה לשאלה האמורה הינה בחיוב. אפרט מיד בסמוך.
- 29 31. במעשים מהסוג שביצע המערער במשיבה 1 טמונים – מעצם טבעם – פגיעה
 30 קשה בכבודו של האדם, כאב, סבל ועלבון....".
- 31 המעשים בהם דובר בע"א 8195/09 הנ"ל היו חמורים בהרבה מהמעשים של המשיב, ואין
 32 מקום להשוואה בין חומרת המעשים, אך ההשלכה של הציטוט מעלה הינה כי יש עבירות שניתן
 33 ללמוד לגבי היקף הכאב והסבל אשר הינם מנת חלקם של הקורבנות לאור מהות המעשים המתוארים
 34 בהכרעת הדין המרשיעה.
- 35 34. בנוסף, לא למותר להפנות בהקשר זה, לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת**
 36 **הפרטיות**") אשר בסעיף 29א(ב)(1) מאפשר למי שפרטיותו נפגעה לקבל פיצוי בסך של 50,000 ₪ ללא
 37 הוכחת נזק, וכפל פיצוי במקרה שהפגיעה בפרטיות "נעשתה בכוונה לפגוע", כלומר פיצוי של עד
 38 100,000 ₪, וזאת מכוח סעיף 29א(ב)(2).

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יוני 2022

ע"א 18698-11-21 פלונית ואח' נ' אלמוני (אסור בפרסום)

1 נזכיר כי בתיק קמא לא הוגשה תביעה לפי חוק הגנת הפרטיות, אלא לפי פקודת הנזיקין, אך
 2 ההפניה לחוק הגנת הפרטיות נועדה על מנת להמחיש את עמדת המחוקק לגבי חומרת הדברים. עוד
 3 יוער, וזאת לגבי **הכוונה** לפגוע בפרטיות, כי מהפסיקה העוסקת בחוק הגנת הפרטיות, עולה כי אף
 4 אם המשיב טען כי היה מעוניין בצילומים על מנת להוכיח דבר מה בבית הדין הרבני לגבי התנהגותה
 5 של המערערת 1, כחלק מהליכי הגירושין, הכוונה שלו לפגוע בפרטיות של המערערת ברורה –
 6 ובוודאי שאינה מוצדקת. בהקשר זה ניתן להפנות לע"פ 5026/97 **גלעם נ' מדינת ישראל** (13.06.1999),
 7 המוזכר לעיל במובאה המצוטטת בסעיף 31, שם גבר, אשר ניהל הליכי גירושין נגד אישה, שכר את
 8 שירותיו של משרד חקירות לצורך בילוש אחר האישה, ואנשי משרד החקירות ניהלו במשך חודשיים
 9 וחצי מעקבים ותצפיות אחר האישה, על מנת לאתר "ראיה" לגבי יחסיה עם גבר אחר. אנשי משרד
 10 החקירות אף נכנסו לביתה באחד הימים, חמושים במצלמות, ותיעדו אותה יחד עם האחר. כולם
 11 הורשעו בעבירות שעניינן השגת גבול, פגיעה בפרטיות ועוד – ובתוך כך נקבע כי הוכחה הכוונה לפגוע
 12 בפרטיות ונדחתה טענתם כי קמה להם ההגנה בדבר "עניין אישי כשר". בית המשפט העליון הותיר
 13 על כנה את הרשעה, וקבע בין היתר כי הרצון להשיג "ראיה" אינו יכול לפטור מאחריות פלילית
 14 במקרה זה, לאמור:

15 "הרלבנטיות ואף "ההכרח" מבחינת אותו צד להביא ראיה כזו כדי להצליח
 16 במשפט, אין בה כדי להכשיר את הפגיעה מטעם זה. ... "רכישת" אותה ראיה
 17 בדרך של הפרת החוק או ביצוע עבירה - אינה הופכת את המעשה הרע לתום לב.
 18 אין בכך טענה כשרה ומספיקה לעניין זיכוי מאותה הפרה, אף אם אין דרך אחרת
 19 להשגת אותה ראיה שבלעדיה לא תצלח דרכו; וזאת בין אם המדובר במסמך
 20 כלשהו שאינו יכול להשיגו, אלא בביצוע עבירה ובין בהשגת ראיה במעמד עדים
 21 או בתיעוד בתצלום, הנעשים שלא בתום לב."

22 מסקנה זו יפה לעניינינו, על דרך של קל וחומר, שעה שעסקינן במעשיו של המשיב עצמו ולא
 23 של צד שלישי שנשכר מטעמו לצורך ביצוע הפגיעה בפרטיות. מכאן, שניתן אף לומר שמתקיים
 24 במקרה דכאן האמור בסעיף 29א(ב)(2) לחוק הגנת הפרטיות לגבי כפל פיצוי בשל "כוונה לפגוע".

25 36. בדומה, בהתאם לסעיף 6(ב) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998 (להלן: "**החוק**
 26 **למניעת הטרדה מינית**"), ניתן לפסוק לטובת נפגע הטרדה מינית פיצוי בסך של 120,000 ₪ ללא
 27 הוכחת נזק. יובהר אף כאן כי המשיב לא הורשע בתיק הפלילי בהתאם לחוק למניעת הטרדה מינית
 28 ולכן התביעה קמא אינה סומכת על חוק זה, אך גם ההפניה כאן נועדה ללמד על ראיית המחוקק
 29 באשר לחומרת הדברים והנזקים הנובעים מהם, וראו כי "הטרדה מינית והתנכלות" מוגדרות בסעיף
 30 3 לחוק זה, באופן הבא:

31 "(א) הטרדה מינית היא כל אחד ממעשים אלה:

32 (1) – (5) ...

33 (א) פרסום תצלום, סרט או הקלטה של אדם, המתמקד במיניותו, בנסיבות
 34 שבהן הפרסום עלול להשפיל את האדם או לבזותו, ולא ניתנה הסכמתו לפרסום
 35 "...."

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יוני 2022

ע"א 18698-11-21 פלונית ואח' נ' אלמוני (אסור בפרסום)

- 1 משמע, שיש גם בחוק למניעת הטרדה מינית כדי ללמד על כך שהמחוקק קבע כי שזהו רף
2 הפיצוי המקסימלי ההולם למקרים דומים, אף ללא הוכחת נזק – בשל ההכרה בנזק האינהרנטי
3 והברור מאליו שיש בפגיעה מהסוג בו עסקינן.
- 4 37. אמנם, "כל מקרה לגופו" ובכל מקרה יש לבחון את מהות הפגיעה, את משך הפגיעה, את רף
5 הפגיעה, את ההשפעה הקונקרטית על הנפגע ואת הנסיבות הכלולות באופן ספציפי ואינדיבידואלי,
6 ואין מקום לפסוק אוטומטית פיצוי בתביעה נגררת המושתתת של עוולות מפקודת הנוזיקין בזיקה
7 להוראות חוק ההגנה על הפרטיות או החוק למניעת הטרדה מינית, אך במקרה הנוכחי, הנזק הבלתי
8 ממוני שנגרם לכל אחת מהמערערות בנסיבות, הצדיק פיצוי ברף גבוה מאשר עליו הורה בית המשפט
9 קמא.
- 10 38. נוכח האמור במצטבר, אציע לחברי להרכב להעמיד את הפיצוי לכל אחת משתי המערערות
11 על סך של 25,000 ₪, חלף הפיצוי שעליו הורה בית המשפט קמא (והשוו למקרים שהתבררו בת"א
12 (שלום פ"ת) 71328-11-16 רחום נ' גרוס (13.12.2017) ות"א (שלום נצרת) 65263-03-16 פלונית נ'
13 חלייחל (13.12.2017)).
- 14 39. באשר לשאלה אם יש לנכות מהפיצוי התיק האזרחי את הפיצוי שנפסק בתיק הפלילי -
15 עמדתי היא יש מקום לבצע ניכוי שכזה, היות ומטרתו של הפיצוי בהליך הפלילי הייתה להעניק
16 למתלוננות פיצוי ראשוני בגין הנזקים שנגרמו להן, וזאת בשים לב למטרת הפיצוי לקרבן העבירה
17 במסגרת ההליך הפלילי. כידוע, מטרת הפיצוי כאמור הינה להעניק לקרבן העבירה פיצוי חלקי מהיר
18 שיוכל לסייע, ולו חלקית, בהטבת הנזקים, בבחינת "עזרה ראשונה" - ואפנה בהקשר זה לפסק הדין
19 המנחה בדנ"פ 5625/16 אסרף נ' בוקובזה (13.9.2017) שם קיימת סקירה מפורטת לגבי מטרת הפיצוי
20 לקרבן העבירה בהליך הפלילי, אגב הפנייה לפסיקה ולספרות.
- 21 40. היות והסכום בו חויב המשיב בהליך הפלילי נפסק על מנת לפצות את המערערות בגין הנזקים
22 אשר נתבעו גם בהליך האזרחי בתיק קמא, מן הראוי לנכות את הפיצוי "הפלילי" מהפיצוי
23 "האזרחי", שאחרת – המדובר בכפל. ישנם מקרים בהם בתי המשפט אינם מנכים את הסכום האחד
24 מהשני, אך בעשותם כן הם מציינים כי הם "לוקחים בחשבון" כי כבר שולמו סכומים במסגרת גזר
25 הדין הפלילי, וכך – למעשה, אותה "לקיחה בחשבון", נועדה למניעת כפל פיצוי. יש לזכור שוב כי
26 ההליך הנוזיקי נועד להשיב את המצב לקדמותו, וככזה, עליו לשאוף לתוצאה בה מתבצע חישוב של
27 הנזקים כך שלא יינתן פיצוי עודף. משכך, פיצוי בהליך הפלילי אשר מטרתו לפצות את הקורבן בשל
28 נזק לא ממוני או בשל נזק ממוני – צריך לבוא לידי ביטוי בהליך האזרחי המשלים, באופן שבו יופחת
29 הפיצוי "הפלילי" לעת פסיקת הפיצוי באותם ראשי נזק.
- 30 41. במקרה הנוכחי, המשמעות הינה כי הפיצוי לכל אחת משתי המערערות יהא 25,000 ₪, בניכוי
31 3,000 ₪, משמע – 22,000 ₪ לכל אחת בנפרד.

32
33
34
35

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יוני 2022

ע"א 18698-11-21 פלונית ואח' נ' אלמוני (אסור בפרסום)

סיכום -

1
2 42. לכן, אציע לחברי להרכב לקבל את הערעור, לקבוע כי על המשיב לפצות כל אחת משתי
3 המערערות בפיצוי בסך 22,000 ש"ח, תוך 30 יום מהיום, ולהוסיף לסכום מעלה הוצאות משפט בערעור
4 בסך 15,000 ש"ח (כולל מע"מ). בנוסף, יהא צורך להשיב למערערות את הפיקדון שהופקד באמצעות בא
5 כוחן.

תמר נאות פרי, שופטת

השופט רון שפירא, נשיא [אב"ד]:

6 אני מסכים.
7
8
9 אציין כי בהיותנו ערכאת ערעור חלה עלינו חובת הזהירות בהיקף ההתערבות בהערכת נזקים כפי
10 שקבע בית משפט קמא, אשר שמע את העדויות והתרשם בצורה בלתי אמצעית מהמציאות
11 שהאירועים נשוא ההליך שהתברר בפניו יצרה.
12
13 עם זאת ראוי להדגיש כי גם אם סבר בית משפט קמא, בהליך המתנהל על פי פקודת הנוזיקין, כי לא
14 הוכחו הנזקים הממוניים הנתבעים – הייתה עליו החובה לשקול את הפיצוי בשים לב לאמות המידה
15 שקבע המחוקק בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 ובחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998
16 לעניין פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק ולהתייחס לנושא בפסק דינו.
17
18 המחוקק היה ער לקושי להוכיח נזקים ממשיים כתוצאה מאירועים של פגיעה בפרטיות והטרדה
19 מינית וקבע אמות מידה לפסיקת פיצוי ממוני במקרים אלו ללא הוכחת נזק. עקרונות אלו צריכים
20 היו לעמוד לנגד עיני בית משפט קמא ולהנחותו בפסיקת הפיצוי. משלא עשה כן, עלינו להתערב בפסק
21 דינו ולפסוק פיצוי שישקף את העקרונות שנקבעו בדבר חקיקה.
22
23 הגם שבמקרה שבפנינו ובנסיבותיו פוסקים אנו סכום נמוך מהסכום המרבי שנקבע בדברי החקיקה
24 שצוינו, ראוי כי לנגד עיני בתי המשפט הדנים במקרים דומים יעמדו הוראות החוקים הנ"ל וזאת
25 כאמת מידה לעניין בחינת גובה הפיצוי הראוי, במקרים המתאימים ובהתאם לנסיבות כל מקרה
26 ומקרה.
27
28 בהתאם, ובשים לב לאמור, אני מצטרף לפסק דינה של חברתי ולתוצאה אליה הגיעה.

רון שפירא, נשיא
[אב"ד]

29

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 יוני 2022

ע"א 18698-11-21 פלונית ואח' נ' אלמוני (אסור בפרסום)

השופטת בטינה טאובר, סגנית הנשיא:

אני מסכימה.

בטינה טאובר, ס. נשיא

סיכום –

הערעור מתקבל.

על המשיב לפצות כל אחת משתי המערערות בפיצוי בסך 22,000 ₪, תוך 30 יום מהיום, וכן לשלם להן, ביחד, הוצאות משפט בערעור בסך 15,000 ₪ (כולל מע"מ).

המזכירות תשיב למערערות את הפיקדון שהופקד באמצעות בא כוחן, וכן תמציא עותק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשפ"ב, 26 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

תמר נאות פרי, שופטת

בטינה טאובר, ס. נשיא

רון שפירא, נשיא
[אב"ד]